

Cenin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Haziran 2024

“Ve derken büyüdün, büyüme insan işi
Yaşamak gerek şimdi bugünü ve geçmişi
Önce iman etmeli Allah ki var edendir
Yoksa varlık dediğin ne saçma bir nedendir
Bütün bunlar böylece sürüp gitti bir ömür
Menşei suallerin ana rahminde çürür.”(Alıntı)

Kotası dolmuş ölü bir varlıktı doğmaktan vazgeçen cenin ne de olsa suretler saklıydı gen haritasında ve sureler henüz okunmamışken iken kulağına ezan, anne sesindeki niyazı bahşedene duyduğu şükür ölümün henüz teşrif etmediği bir akşamüstü ve peyzajında saklı o kırık fildişi tuşları dünündeki duvar piyanosunun gizeminden sökün eden sarkaç.

Ruhu demoralize olmuş bir fildişi yoksa fil hafıza mıydı saklı zamanın sırlarına kanat açan ruhu.

Demişti ya ünlü filozof nasıl ki bildiği tek şey iken bilmedikleri.

Derken hulasası bildik gülüşlerin bilindik nazirelerin kan kusan aşağılayan kahkahası.

İrdelenecek çok şey vardı hem doğum öncesi ve cenini aldı bir düşünce Hakkın nazarında adımladığı Hakkın kapısına sadık nice Müminden biri olma ihtimali ya, kötülük peyda olursa iç sesinde ya, vicdanı kurursa bir yaprak gibi yoksa unutulmuş bir gül dalı mı, hani, şairin kitabında saklı iken hurafeler ve güleç gizemler ve sürtük imgelerin asılı olduğu kat izinde mi büyüyecekti yoksa fidan misali şiirler...

Ve şair.

Şiarı aşk iken.

Ve hüzün tekkesi:

Hani Rabbine şirk koşan münafık gülüşler cenderesi.

Bir makamda asılı ya, mekânı yoksa ceninin ya da z/amansız bir doğumda can verirse kutsanmış annesi?

İlahi Adalet ve sökecek Şafak.

Dişlerinin henüz dökülmediği yaşlı dedesinin nidaları belki de çıkmasını unutan süt dişleri ne de olsa süttten çıkmış ak kaşık misali bir diş öğretinin bir düş' e meylettiği.

Hazan mahsulü gün doğumu unuttu mu da gün ışığı Tanrısını bir de tanısı konsaydı ya duyguların...

Ve o kekremsi acı açılısı Hak Kapısının eşğinde ar bildiği ve namusu üzerine verdiği savaşı kazanma ihtimali nasıl ki yüksekti ceninin ve doğmamış nice cenin şiire meyyal bir ilham ve şairin ufak cüssesi yerleri süpüren cübbesi nazarında cihanın çekinceleri ölgün ve o dişli varlığı bir düş' e meyletmenin neresi kötü idi hem?

Hazan ve hüzün ve horon tepen imgeler:

Dokuz ayın son haftası doksan dokuz köyün kapısından kovulmuş doksan dokuz köye muhtar atanma ihtimali nasıl ki geçkin nasıl ki ulaşılmaz bir niyet yine de yeter ki nasip etsin yüce Tanrı.

Alaşağı edilmiş onca ölü hücre.

Bir hücre hapsi olarak addedilse bile ceninin sıkıştığı karın bölgesi ve karınca kararınca yaşamaya hamt etmiş nice geniş gönüllü insan en çok da annesinin ağrıyan belinde bir çiy tanesi misali çiğdemlerin kokusu çiğnense de izzeti nefsi çim yeşili gözlerinde aşkın sahiden sükün edecek bir tanrı mıydı aşkın mizacı...

Ön sözü yok.

Son söze ramak kala.

Doğumunu ertelerken cenin ve palas pandıras gelecek olduğu doğacağı günün heyecanı ile bir ilke imza attı cenin ve doğmamış çocuğa biçilen don misali ve kalemi elinde hayata attı ilk adımını cenin şair ve cenin şiirlerin güzergâhında attığı çılgılığı ve yediği tokadı yok saymadığı kadar yiyeceği onca tokada ve dünyanın adaletsizliğine de doğduğu gün savaş açtı en çok da çiy misali erişkin bir aşka nail olması imkânsız ve çelimsiz bedeni ve elleri ile aşka ve umuda selam severken elbet annesinden emeceği süt burnundan gelecek olsa bile sevdasını kutsayandı yüce Tanrı.